

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . \$7.00
Za inozemstvo celo leto \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-1242

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CHelsea 3-1242

No. 108. — Štev. 108.

NEW YORK, SATURDAY, MAY 8, 1937 — SOBOTA, 8. MAJA 1937

Volume XLV. — Letnik XLV.

BORAH VIDI NEVARNOST V FAŠIZMU IN KOMUNIZMU

Z NAJMODERNEJŠIM OROŽJEM FAŠISTI NA ŠPANSKEM POBIJAJO ŽENE IN OTROKE

Senator svari senatno zbornico pred zahrbtnim delovanjem fašistov. — Zgraža se nad masakrom v Guernici. — Obsoja postopanje Italijanov v Abesiniji.

WASHINGTON, D. C., 7. maja. — Strahote na Španskem v sedanji vojni in v Abesiniji so napotile senatorja Williama E. Borah, da je opozoril svoje tovariše, da nekateri skrivaj in zahrbtno zagovarjajo in razširjajo načela, ki jih uči fašizem.

Proti svoji navadi je Borah bral svoj govor, v veliko presenečenje senata.

Po seji je Borah rekel, da je imel v svojih mislih nekatere osebe, ki žele, da bi bila v Združenih državah vpeljana fašistična vladna oblika, da pa po njegovem mnenju ameriški fašisti še niso dovolj organizirani.

Senator je pokazal veliko govorniško zmožnost, ko je govoril o španski državljanski vojni.

"Tukaj kaže fašizem svetu svoje mojstrsko delo," je rekel. "Na steno civilizacije je obesil sliko, ki ne bo nikdar sneta, ki ne bo nikdar obledela v spominu človeštva. Dokler bo človek preiskoval zgodovino in bo iskal največje čine krutosti in nepotrebnega uničevanja človeškega življenja, tedaj bo najdalje s strahoto gledal povest o grozotah fašistične vojne na Španskem. Do sedaj je bilo najkrvnejše klanje v zgodovini pri porušenju Lyona v francoski revoluciji. Toda sedaj mora dati svoj prostor uničenju Guernice, starodavne baskiške prestolice. Moderna vojna s svojimi izboljšanim uničevalnim orodjem kaže svoje najboljše. Toda prepuščeno je bilo fašistom, da so izbrali najbolj spretno orožje, katero je izdelala človeška iznajljivost, in pokazali svetu, kako popolno in učinkovito je to orodje, kadar je uporabljeno za uničevanje žena in otrok."

"Kako učinkoviti so aeroplani, kadar mečejo bombe in ročne granate na domove! Kako morejo aeroplani, leteč nizko kot krilate pošasti, masakrirati na tisoče nedolžnih otrok, ne da bi le malo ogrožali življenja junaških napadalcev! In kako morejo ob istem času požigati neutrjena mesta in pustiti ulice pokrite s sežganimi trupli, ko neustrašni fašistični vojaki pobegnejo brez ran!

"Fašizem se ponasa s hrabrostjo, z junaštvom svojih vojakov, se hvali, kako napravi ljudi iz svojih pristašev in pripoveduje drugim narodom, da napravlja fašizem junake iz mladeničev. In v dokaz izpolnjevanja svojega nauka kaže na podjarmljenje slabotne in neoborožene Abesinije in sedaj se bo brez dvoma še ponášal, da je uspešno pobijal žene in otroke po celi Španiji.

"Noben jezik ne more popisati grozot v Guernici in Guernica ni edini primer, to je bil samo višek dolge vrste nepopisnih grozot. To ni bil vojaški manever. Mesto je bilo daleč od bojnega polja. Napad ni imel postavnega vojaškega cilja. Neoboroženo, neutrjeno mesto je bilo izbrano za najkrvnejši primer splošnega klanja v modernem času. To je bila fašistična strategija.

"Gospod predsednik, ne morem izbirati med komunizmom in fašizmom. Zadnji je baje bolj spoštovanja vreden kot prvi in bolj dobiva dostop v pošteno družbo. Toda oba sta sovražnika vsake prave svobode in vsake pravice za povprečnega moža in ženo. Oba ponižata povprečnega državljan na stališče političnega in gospodarskega suženjstva. Oba sta vsejala in gojila nezadovoljstvo v vseh narodih sveta. Oba imata tudi delovne agitatorje v naši državi."

Anarhisti v Barceloni se upirajo

ODHOD OTROK IZ BILBAO

Pod varstvom angleških topov se je odpeljalo 2300 otrok na varno v Francijo. — Nekateri se ne bodo nikdar več vrnili.

BILBAO, Španija, 6. maja. — 2300 španskih otrok je zadnje pogledalo na svojo žalostno domovino in so se pod varstvom angleških topov odpeljali na varno v nepoznan svet. Mahajoč z robei svojim žalostnim materam na pomolu v Santurce, 12 milj od Bilbao, so se otroci odpeljali v Francijo na parniku Habana in na ribškem parniku Goizeko Izarra.

Topničarji na obrežju in na hladnih ladjah malega baskijskega vojnega brodoma so pazili na ladji, ki ste odpuli iz pristanišča v namenu, da skozi fašistično blokado prepeljete otroke na varni kraj.

Tri milje od obrežja je čakala angleška bojna ladja Royal Oak in dva rušilca. Bojne ladje so sprejele obe ladji pod svoje varstvo in so imele povelje, da streljajo na vsako ladjo, ki bi ovirala ladi z begunci.

Navzočnost angleških bojnih ladij pa je bila takoj potrebna, kajti iz megle je pripeljala fašistična križarka Almirante Cervera, da prestreže begunski ladji, toda angleške bojne ladje so ladji takoj zakrili in križarka se je morala umakniti.

Otroci in matere so se z vlakom pripeljale iz Bilbao v Santurce, kjer so šli otroci na krov ladij. Na krovu so nekateri otroci jokali, drugi mahali z robei, nekateri so se pričeli igrati, kot bi pozabili na revščino, stradanje in strahote, ki jim jih je prinesla državljanska vojna.

V Franciji bodo otroci poslani na različne kraje. Nekateri se ne bodo nikdar več vrnili v domovino, kajti so sirote; očetje so bili ubiti na bojnem polju, matere pa so ubile bombe iz zraka.

Baskiška vlada je obljubila, da pri izbiri otrok ne bo delo nikake razlike. Zato so bili med otroci, ki so bili prvi odpeljani iz Bilbao, otroci bogatih in revnih starišev, otroci tujci, ki se bore na fašistični in vladni strani.

"To je doslednost fašizma. To je doslednost sistema, ki je zgrajen na moči. To ni junaštvo, to je bojzljivost, to ni vlada, to je divjanje, ne vojna; temveč klanje.

"Iti moramo nazaj v dneve Atile da najdemo, kar se more primerjati z brezobzirnim uničenjem neoboroženih mož, žena in otrok. To je povratek k divjanju votlinskega človeka. Fašizem hoče vstaviti vlado na primitivnih strasteh druhal."

PREISKAVA SENATNEGA ODBORA

Kentucky naj izstrebi teror. — Preiskava pa bo v slučaju novih grozovitosti zopet obnovljena.

WASHINGTON, D. C., 7. maja. — Senatski odbor, ki je preiskoval grozodejstva v Harlan okraju, Kentucky, se je obrnil na gubernija in na javno vest države Kentucky s pozivom, da enkrat za vselej napravi konec grozodejstvom, ki so imela s svojih krepilnih 15 let premogarsko okrožje v Harlan okraju.

Odbor, ki je sklenil svojo preiskavo terorja v gorah Harlan okraja, je izjavil, da more zvezna vlada le malo stisniti, da bi vrnila najprvotnejše državljanske pravice v onem premogarskem okrožju.

Toda odbor je izrazil upanje, da bodo oblasti države Kentucky odkritja, ki so bila podana v treh tednih preiskave, porabile za podlago, da bodo pravosodje v Harlan okraju temeljito očistile.

Člani preiskovalnega odbora pa so pripomnili, da se bo zasliševanje takoj zopet pričelo, ako bi v Harlan okraju zopet prišlo do kakih grozodejstev.

Odbor je objavil pregled zločinov, o katerih je izpovedalo mnogo prič in katere so izvršili od premogarskih družb najeti "revolverski postopaci", da bi preprečili organiziranje kopačev premoga.

Poročilo posebno poudarja slučaj 73 let starega organizatorja Lawrence Dwyerja, čegar hiša je bila v novembru leta 1934 z dinamitom razstreljena. Obsojen pa je bil izmed tih "postopacov" samo eden, namreč Chris Pataterson, ki je bil v službi družbe. Ko je sedel 10 mesecev v ječi, je od premogarske družbe prejel plačo kot prej in slednjič ga je prejšnji gubernier Laffoon pomilostil.

O šerifu Theodore Middletonu, ki je nastavljal pomožne šerife, pravi odbor, da je v treh letih zaslužil \$102,000, četrta njegova letna plača ni znašala nikdar več, kot \$4460.

Ko je senator La Follette zaključil zasliševanje, je izjavil, da povabila prič ostanejo v veljavi in sicer zato, da bo

NEMŠKI MENIHI OBSOJENI

Kapucinski brat je bil obsojen na pet let ječe. — Župnik pa na dve leti ječe.

BERLIN, Nemčija, 6. maja. — Sodisce v Koblenzu je obsodilo več obtožencev pod obdolžbo nemoralnosti. Kapucinski brat Melchior je bil obsojen na 5 let ječe, ker je nemoralno občeval z mladimi fanti. Proti njemu so bili podani dokazi, da je zapeljeval dečke po več samostanih. Pozneje pa se je pričel pečati s potepuhi, katerim je dajal denar, slanino, jajca, kruh in obleko, kar je bilo namenjeno za reveže. Nek drug brat je bil pod enako obdolžbo obsojen na tri leta ječe. Usmiljeni brat Lorgius je bil strežnik v franciskanski bolnišnici v Waldbreitbachu, je bil obsojen na 18 mesecev zapora zaradi nemoralnosti.

Pod isto obdolžbo sta bila obsojena še usmiljeni brat Richard na eno leto in franciskanski brat Eferm na eno leto zapora. Pri bratu Efermu je sodnik pri odmerjenju kazni vpošteval, da je bil brat Eferm vojak v svetovni vojni.

SLOVENKA IN DVA OTROKA ZGORELA

V bližini Sumerseta, Pa., se je zgodila strašna nesreča. 27-letni Frank Vidmar, sin rojaka Vidmarja, kateri je donal iz Begunji pri Cerknici si je postavil v gozlu leseno kobilico, v kateri je živel s svojo ženo in dvema otrokoma. Dne 5. maja zjutraj je žena zakurila v peči in polila mokra drva z gazolinom. Nastala je eksplozija. V hipu je bila vsa hiša v ognju. Frank Vidmar se je prebudil in skušal rešiti ženo in otroka, pa je bilo že prepozno. Otroka in žena sta zgorela pri živem telesu. Frank, ki je nevarno obžgan, se nahaja v Bedford City Hospital. Zdravniki upajo, da bo okrev.

do priče zavarovane, ker se odbor boji, da se bo premogarska družba maščevala nad nimi, ki so pričali proti njej.

Odbor bo sedaj imel tri tedne odmor in bo potem odločil, katere druge slučaje bo preiskoval. Odbor se posebno zanima za "Črno legijo" in razna proti unijam naperjena delovanja v jeklarski, gumijevi in avtomobilski industriji.

ADVERTISE in

"GLAS NARODA"

ANARHISTI SE Z VOJAKI BOJUJEJO PO ULICAH

CERBERE, Francija, 7. maja. — Barcelonska radio postaja naznanja, da se vladni vojaki bojujejo po ulicah z anarhisti.

Normalno delo v mestu je ovirano. Vlaki vozijo samo po eni progi podulčne železnice in prevvažajo policijo in orožnike na kraje, kjer so v teku boji.

CERKVENE POSTAVE V MEHIKI

Najvišje sodišče je odločilo, da je postava glede števila duhovnikov protustavna. — Država ima pravico odločiti število duhovnikov.

MEXICO CITY, Mehika, 6. maja. — Katoliški krogi so veseli odločitve mehiškega najvišjega sodišča, da je verska postava v državi Chihuahua, ki dovoljuje samo enega duhovnika za celo državo, protustavna. Katoličani sedaj upajo, da bodo slične postavbe razveljavljene tudi v drugih državah, kot n. pr. v državi Chiapas, kjer je slična postava v veljavi, in v državi Tabasco, kjer more duhovnik opravljati cerkvene obrede samo, če je poročen.

Sklicujoč se na 130. člen ustave, je najvišje sodišče razsodilo, da ustava dovoljuje državam, da po natančni preiskavi same določijo, koliko duhovnikov je potrebnih v kaki državi.

Trije duhovniki Salvador Uranga, Manuel Desoos in Jose Ramos so se 15. maja lanskega leta pritožili na zvezno okrajno sodišče v Puearzu s poudarkom, da je pa ustavi potrebno, da oblasti določijo število oseb, ki žele imeti cerkvena opravila in na podlagi tega števila postavijo potrebno število duhovnikov.

Oblasti države Chihuahua so v svojem odgovoru na pritožbo navedle, da so postavile po 130. členu ustave ter pripomnile, da je legislaturna na prošnjo delavskih unij in kneških delavcev sklenila, da je v državi dovoljen samo en duhovnik.

Državne oblasti so tudi zatrjevale, da so duhovniki ovirali mehiško revolucijo in napadali socialistične vladne sile. S štirimi glasovi proti enemu je najvišje sodišče ugodilo pritožbi treh duhovnikov.

V mnogih državah je zvezna vlada prepustila oskrbovanje cerkva, toda države same so prepovedale opravljati v cerkvah verska opravila. Krajevne oblasti so prejele naročilo, da naznanjajo skrivne maše v cerkvah zveznim oblastim, to

Unijski voditelji so nujno pozvali delavce, da se vrnejo v svoje delavnice in tovarne, toda vsi pozivi so bili zaman.

V severni Kataloniji se anarhistični delavci ne pokoravajo oblastim v Barceloni in Valenciji in se ne zmenijo za pozive svojih voditeljev. V Figueras in v La Junquera so vojaki pregnali anarhiste iz policijske postaje in carinskega urada, toda anarhisti so s protinapadom obeh poslopij zopet polastili.

Proti anarhistom bo z vse strogoostjo nastopil general Sebastian Pozas, katerega je poslala vlada v Valenciji v Katalonijo, da poveljuje katalonski armadi.

MADRID, Španija, 7. maja. — Branitelji Madrida so preprečili nov fašistični poskus, da bi rešili svojih 3000 tovarišev, ki so zapet v Vseučiliškem mestu.

Pod varstvom hudega artilerijskega ognja so fašisti skušali prebiti republikansko črto pri Los Franceses mestu, ki leži Vseučiliško mesto z zapadnim krajem onstran reke Manzanares. Po dvehurnem boju pa so bili fašisti vrženi nazaj. Na bojišču je padlo mnogo fašistov, med njimi dva castnika.

VOZNIKI TAKSJEV IZSTOPILI IZ AFL

Taxi Chauffeurs unija v mestu New Yorku je naznanila, da je izstopila iz American Federation of Labor in da je pristopila k CIO.

Kot pravi tajnik unije Abraham T. Vosk, je unija vpisana pod štev. 387 pri United Automobile Workers of America. Predsednik UAW, H. Martin bo v dveh tednih prišel v New York in bo sklical zborovanje vseh voznikov taksijev.

da ovirati jih niso smele.

V glavnem mestu je dovoljeno opravljati cerkvena opravila v vseh cerkvah, po želji pa primanjkuje duhovnikov, tako da se ljudje ne morejo izpovedovati in tudi ne prejemati zakramentov za umiranje.

V odločitvi najvišjega sodišča je mogoče jasno videti roko predsednika Lazara Cardenas, ki je takoj, ko je postal predsednik, kazal veliko popustljivost glede cerkvenih postav.

"Glas Naroda"
(A Corporation)
Owned and Published by
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
Frank Sakse, President L. Benedik, Trezor.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
215 West 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto velja za Ameriko in	Za New York na celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.50
Na pol leta	Za inozemstvo na celo leto	\$7.00
Na četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejelo bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedelj in praznikov

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-1242

"HINDENBURG"

"Hindenburg" ni več!

Ponosna zračna ladja, ki je ravno pred enim letom pr-
vič dospela v Ameriko, je postala žrtev elementov.

Mnogo potnikov in mnogo mož posadke je pri nesreči na-
šlo žalostno smrt.

Človek se stresa pri taki tragediji. Ni mogoče verjeti,
da mogočnega zrakoplova, ki je štiri ure pred svojim uniče-
njem še ponosno plaval nad New Yorkom, ni več.

Na dosedaj še nepojasnjen način se je na zadnjem
koncu vnel vodik, katerega je bilo 7,063,000 kubičnih čevljev,
in nastala je strahovita eksplozija, ki je uničila zračnega ti-
tana.

"Hindenburg" je bil prvi zrakoplov, ki je prevažal pot-
nike in pošto med Ameriko in Evropo ter so ga smatrali za
niravnega poslanca, ki je bil poklican, da tesnejše zveze med
seboj Ameriko in Nemčijo.

Klonimo glave in se v bolesti spominjamo nesrečnih
žrtev.

Ta katastrofa je uničila upanja in načrte za Zeppeline.
Zeppeline je stalno spremljala nesreča. V 23 letih je bi-
lo uničenih 18 teh zračnih ladij, med njimi tri, ki so bile last
ameriške vojne mornarice.

Zrakoplov Shenandoah, ki je bil zgrajen v Friedrichs-
hafenu v Nemčiji pod imenom ZR-1, je ponesrečil 3. septem-
bra, 1925 v viharju v državi Ohio in je bilo ubitih 14 mornari-
ških častnikov in mornarjev.

Akron, ki je bil zgrajen v Akron, O., je v hudi nevihti
4. aprila, 1933 padel v Atlantik ob obrežju države New Jer-
sey in je utonilo 73 častnikov in mornarjev, med njimi tudi
admiral William A. Moffett.

To je bila z ozirom na število žrtev največja nesreča z
zrakoplovom.

Macon, ki je bil največji v Ameriki zgrajen zrakoplov
je bil uničen 12. februarja, 1935 ob obrežju Pacifika.

Nazivlje nesreči Shenandoah je ameriški kongres name-
ravaj zgraditi več Zeppelinov za ameriško mornarico, zlasti
še, ker je isti čas nemški zrakoplov Graf Zeppelin tako uspe-
šno vzdrževal promet med Nemčijo in Južno Ameriko.

Ko pa se je ponesrečil Macon, tedaj je kongres opustil
misel, da bi se kdaj zgradil kak zrakoplov.

Ameriška mornarica ima še zrakoplov Los Angeles, ki
je bil zgrajen v Nemčiji, toda ga je mornariško poveljstvo
"upokojilo" in sedaj počiva v hangarju na mornariškem te-
tališču v Lakehurst, N. J.

DENARNE POŠILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zaneslji-
vo po dnevnem kurzu.

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.55	Din. 100	Za \$ 6.50	Lir 100
\$ 5.00	Din. 200	\$ 12.25	Lir 200
\$ 7.20	Din. 300	\$ 30.00	Lir 500
\$ 11.70	Din. 500	\$ 57.00	Lir 1000
\$ 23.00	Din. 1000	\$ 112.50	Lir 2000
\$ 45.00	Din. 2000	\$ 167.50	Lir 3000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE
CENE PODVZGANE SPREMENBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo veljnih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali
lirah dovoljujejo se boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za \$ 1.00	morajo postati	\$ 1.75
\$ 1.00	"	\$ 1.75
\$ 1.00	"	\$ 1.75
\$ 1.00	"	\$ 1.75
\$ 1.00	"	\$ 1.75
\$ 1.00	"	\$ 1.75
\$ 1.00	"	\$ 1.75
\$ 1.00	"	\$ 1.75
\$ 1.00	"	\$ 1.75
\$ 1.00	"	\$ 1.75

Priloge dobijo v starem kraju izplačila v dolarjih.

**NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA PRI-
STOJNO SL.**

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"
215 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Slovensko življenje v Greater Clevelandu

Ena najlepših naselbin v predmestjih oziroma okolici Clevelanda, je Maple Heights, ki leži na prisojni vzvišeni rav-
nici ob krašni tlakovani cesti, katera vodi iz Newburga proti Akronu in Barbertonu. V pre-
lesti toplega pomladnega sonca se kopljejo lepi domovi na-
ših rojakov, obdani s cvetočimi
vrtovi cvetja in sadnega dre-
vja.

Kot prvega sem obiskal v tukajšnji naselbini svojega pri-
ateljja Mr. Andreja Hočevarja
ter njegovo gostoljubno gospo
soprogo, ki kraljujeta ob svojih
treh ljubkih otrocih v svojem
lepem domu na Stanley Ave.
Tik njegovega doma pa stoji
dom Mr. Zimška, ki je prava
rezidenca sredi krasnega vrta
in zelene trate. Oba, Mr. Ho-
čevar in Mr. Zimšek, sta sta-
ra in znana pevca pevskega
društva "Zvon" v Newburgu,
katerega vodi pevovodja g.
Ivan Zorman. Mr. Zimšek je
bil najboljši tenorist in solist
tega zbora, pri katerem pa se
zadnje čase menda ne udeležu-
je. Upati pa je, da ga bomo
kmalu spet slišali v zboru Zvo-
na, saj spada in kjer se
njegove pevске zmoglosti ob-
čutno pogrešajo. Sploh pa sem
opazil, da tvorijo dober del
Zvonovega zbora tukajšnji ro-
jaki, med katerimi sem uzel sa-
me znane obraze svojih dobrih
znancev in prijateljev; tako
ima tu svoj dom tudi predsed-
nik tega zbora, dalje je tu Mr.
Anton Gorenc, bratje Pluti in
drugi. Tu sem tudi našel na
svojega ožjega rojaka, Mr. L.
Kastelica, ki je doma iz Mate-
ljene vasi pri Postojni in v čigar
prostorni hiši se menda vršijo
začasno seje naših rojakov, ki
še nimajo svojega lastnega do-
ma. Kar se tiče lastnega do-
ma, imajo zanj že kupljen lep
prostor s krasno lego in v ta
namen so imeli že tudi nabrano
dokaj lepo vsoto v gotovini, ki
pa leži zdaj zamrznjena na ban-
ki. Na tem prostoru imajo
zdaj dvojce prostornih "alejs"
(po naše bi rekli: dvojce borjace)
za balinanje, tik njiu pa stoji
mala hišica, v kateri se točijo
okrepčila za balinčarje. Tu
vlada zmerom, posebno pa ob
nedeljah, veselo slovensko živ-
ljenje, ko med glasnim kiba-
njem padajo "pjombe" in tres-
kajo "rešte." Tajnik družbe
Doma je Mr. Fred Filip, napre-
den primorski rojak. Neodpus-
ten greh bi zagrešil, če bi po-
zabil omeniti originalnega ro-
jaka Mr. Franka Volkarja, si-
na divne Gorenjske, človeka
zelo naprednih in svobodomi-
selnih nazorov, ki je povedal
marsikatero zanimivo in res-
nično.

V tej lepi slovenski naselbi-
ni vlada se danes ona stara
slovenska gostoljubnost in
medsebojna strpnost, ki med
nami čedalje bolj izginja, čim-
bolj si utiramo pot v amerika-
nizacijo ter v njene šege in na-
vade. Gostoljubnost tukaj-
šnjih rojakov sploh nima mej
in za prijatelja bodo storili vse,
kar je in kar ni v njih moči.
Viden dokaz tega sta mi poda-
la Mr. in Mrs. Andrej Hočevar
kakor tudi Mr. in Mrs. John

Hočevar, ki je brat prvega, pa
tudi vsi ostali. Če se uresniči
njihova lepa ideja, da si po-
stavijo svoj Narodni dom, je
brezdvomno, da bo tukajšnje
slovensko socialno in gospodar-
sko življenje se bolj vzorcelo in
pognalo novih kali med njiho-
vo mladino, ki že itak stopa po
stopinjah svojih poštenih slo-
venskih mater in očetov. Naj
se torej čimprej vse to uresniči.

Zdaj pa se napotimo baš v
skrajno nasprotno stran mesta
Clevelanda, na prijazno Močil-
nikarjevo farmo, ki prav za
prav ni farma v pravem pome-
nu besede, pač pa bolj letovi-
šče in senčnati kraj piknikov
naših slovenskih rojakov. Na
eni strani farme se razprostira
senčnati gaj košatega drevja,
kjer je veliko plesišče, lopa za
razna okrepčila in idealno stre-
lišče slovenskih lovskih klubov
na drugi strani ceste pa je hi-
ša s prostorom za balinanje
itd. Gospodar farme, Mr. Mo-
čilnikar, je markantna osebnost
z Gorenjske, ki je dala
slovenskemu narodu že toliko
zaslužnih mož: Prešerna, naj-
večjega pesnika in klavirarja
slovenskega jezika; Moravca-
na Jurija barona Vego, mojst-
ra-topničarja, matematika in
očeta logaritmov; "gospoda z
Visokega", dr. Ivana Tavčarja,
slovenskega politika, pripoved-
nika ter pisatelja "Visoke kro-
nike" in prelestnega "Cvetja
v jeseni," kakor se nešteto
drugi.

Zdaj ko bo napočila doba
piknikov, bo zavladalo na Mo-
čilnikarjevi farmi pestro živ-
ljenje in ob mehkih poletnih ve-
čerih bo orila slovenska pe-
sem do neba. Tudi največji in
najboljši slovenski pevski zbor
v Clevelandu, "Samostojna
Zarja", ima tu svoj vsakoletni
piknik s petjem in predvaja-
njem operet. Pravi dom g. Mo-
čilnikarja pa se nahaja v Cle-
velandu na vzhodni 185. cesti,
kjer baš zdaj gradi še novo po-
slopje, v katerem bo moderen
salun.

Ena najstarejših slovenskih
dvoran v Collinwoodu, je Tur-
kova dvorana, ki je dajala slo-
venskim društvom zatočišče in
torišče njihovega delovanja še
v časih, ko v Collinwoodu še
ni bilo lepe in prostorne stavbe,
ki je danes slovenski delavski
dom. Turkov dvorane se Slo-
vence še dandanes radi poslu-
žujejo, ker sta gostilničar Mr.
Turek in njegova gospa sopro-
ga prijazna Slovenca starega
kova, kjer je vsakdo pošteno
postrežen.

Clevelandski Slovenci tvo-
rijo tudi veliko politično silo,
s katero morajo računati mest-
ne, okrajne, pa tudi federalne
oblasti. Kakor znano, je v
Clevelandu slovenski sodnik g.
Frank Lausche, mnogo sloven-
skih odvetnikov, zdravnikov,
zobnih zdravnikov, inženjerjev
ter dva mestna odbornika, Mr.
Anton Vehovec in Mr. John
Novak. Mr. Vehovec, ki je za-
poslen že vrsto let tudi kot
strojnik v popravljalnici loko-
motiv New York Central želez-

BLAZNIKOVA
Pratika
za leto 1937
Cena 25c
s poštnino vred.
"Glas Naroda"
216 West 18th Street
New York, N. Y.

nice v Clevelandu, kjer je tudi
predsednik unije strojnikov, je
eden najbolj znanih councilma-
nov mesta Clevelanda. On je
človek, o katerem gre nesporno
glas, da ima to, čemer pravi-
jo Amerikanci "nerve." Njega-
va zasluga je, da je bilo do te-
meljev omanjano v nebo vpjioče
raketinstvo tukajšnje policije,
zlasti višjih policijskih orga-
nov, kakor poročnikov in ka-
petanov, katere je pritiral pred
sodnijo, kjer jim je bilo pri-
sojeno zasluzeno plačilo: razre-
šeni so bili svojih dolžnosti,
za nameček pa so dobili še do
dvajsetletno jeco. Pod protek-
toratom teh "čuvajev javne
varnosti in morale" so se uga-
njale najbolj gorostasne neza-
konitosti: bordeli so se razpasli
ko gobe po dežju, igralnice,
kjer se je igralo hazardne igre,
so bile na vsakem vogalu, but-
legerija v vsaki hiši, zločinci in
morileci so imeli proste roke,
vse to pa proti ogromnim pod-
kupninam in graftu, ki so ga
pobirali ti "možje postavbe"
ter se debelili kakor pijavke
na telesu davkoplacovalcev.
Councilman Vehovec je s svo-
jim posrednim in neposrednim
prizadevanjem povzročil in pri-
pomogel, da je tem grafterjem
enkrat za vselej odklenkalo.
Poleg tega je storil tudi mnogo
drugi stvari za ljudski bla-
gor, zato je bil tudi ponovno iz-
voljen ter služil zdaj svoj drugi
termin. Na moje vprašanje, da-
li se ne boji, da bi ga zločinci
lepe noči ne vzeli "for a ride"
se je zasmejal ter odgovoril:
"Crook je že po svoji naturi
strahopetec ter bo poštenega in
enustrašenega politika in ja-
vnega delavca zmerom vpošte-
val, dokler ne vzame slednji
podkupnine od njega. Gorje pa
je javnemu delavcu in politiku,
ki se da od kriminalnikov pod-
kupiti, potem pa jih "double-
crossa!" V tem slučaju je iz-
gubljen. Stojim na stališču,
da ne morem služiti dvema
gospodarjema: ljudstvu in zlo-
čincem. Zato služim ljudstvu,
ki me je izvolilo, ki ve ceniti
pošteno delo in ki je za tako
delo vedno hvaležno."

Tudi Mr. Vehovec je tekla
zibel na Gorenjskem, odkoder
se je priselil menda kot šest-
najstletni fant v Ameriko, kjer
si je ustvaril lepo pozicijo ter
svoje lastno ognjišče. — A. Š.

SOBOTA, 8. MAJA — PARNIK "ILLINOIS"
BEKA HUDSON, WEST 136th ST., NEW YORK CITY
DRUGI LETNI PLES IN ZABAVA
s prijaznim sodelovanjem naslednjih:
A. P. KOUZNETZOVA - FIORA, I. V. IVANTZOFF, tenor. Glazbena
MONTI, sopran, primadona. Italian-
ske opere "La Scala".
LYDIA KORBETZKA, mezzo-sopran,
Chicago Opera Company.
D. V. MATVENKO, kosak, slavni
vprizoritelj kavškega Legzinka plesa
s meči in bakljami.
SEMEN KARAVAEFF, član carskega baleta v Moskvi. Bivši soplesalec
slavne Ane Pavlove.
KRATEK GOVOR PETRA J. BAKANATCHA,
člana N. Y. in ruske odvetniške zbornice, predsednika kluba in voditelja
prvega ruskega distrikta v 8. Assembly distriktu v Manhattan, New York
IZBRANA BO "MISS METROPOLITAN 1937"
GODBA JAZZ-BAND pod vodstvom polkov. SERGEJA KROUSHINSKEGA
VSTOPNINA: Vrsta A—\$1.00 — Vrsta B—50c. Začetek točno ob 8.30 zv.
METROPOLITAN INDEPENDENT PROGRESSIVE CLUB, INC.,
Glavni stan 89 Wall St., New York. Telefon: HANOVER 2-3496

NAŠIM ČITATELJEM

raznjanjem, da se urednik
"Gl. N.", Mr. Janez Terček,
nahaja na potovanju po Penn-
sylvaniji, od koder bo prišel
prihodnji teden objavljati uti-
se, ki jih bo dobil v stiku in
občevanju z našimi rojaki, pod
naslovom "Peter Zgaga".

Iz Pennsylvanije se bo nato
obrnil proti zapadu.

Naše čitatelje in posebno še
ceneje čitateljece pa tudi ope-
zarjama na novi roman "Ubo-
ga mala Veša", ki smo ga pri-
čeli danes objavljati. Dan na-
dan prejemo priznanja za
romane, ki jih prinaša "Glas
Naroda", sedaj pa lahko reče-
mo, da tako lepega romana na-
ši čitatelji še niso brali, kot je
"Uboga mala Veša".

Uredništvo.

Dopisi.

Prav vlnudno nam najdam
priredi Slov. pev. društvo "Slo-
van" svoj veliki piknik v ne-
deljo 6. junija 1937 in sicer v
prijaznem in obširnem Charles
Gardens Parku, na 6018 Metro-
politan Avenue, Ridgewood,
Brooklyn, N. Y., (med Forest
Ave. in Fresh Pond Road).

Na programu je petje, ples,
tamburašje, prosta zabava itd.
Za ples bo igrala izvrstna god-
ba, nadalje bo tudi več drugih
zanimivih stvari, katere ne
bom sedaj tu omenjal. Pridite
in prepričali se boste.

Kot nekaka posebnost na
tem pikniku pa petje krasne
in mogočne gesmi "U boj" ka-
tero bo "Slovan" pel s spre-
mljevanjem naših vrlih mladih
tamburašev, pod spretnim vod-
stvom našega požrtvovalnega
rojaka Mr. John Gerjovichea.

Prav prijazno ste vabljeni
vsi rojaki in rojakinje iz
Greater New Yorka in okolice
na omenjeni "Slovanov" pik-
nik. Zabave bo dovolj za stare
in mlade. Naša vrta mlada
dekleta in žene pa vam bodo
postregle z okusnim prigriz-
kom in kislim jelcem. Se ra-
zume, da pri tem tudi izborne
kapljice vseh "kalibrov" ne bo
manjkalo.

Začetek ob 2. popoldne, od-
nosno ob 11. dopoldne, ko se
bo serviral pristni domači, po-
starokrajskem načinu priprav-
ljen guljaž. — **Piknik se vrši
ob vsakem vremenu.**

Navodilo za prihod v ome-
njen Park: Vzemite na postaji
Wyckoff in Myrtle Ave. Flush-
ing Ave. karo do Metropolitan
Ave., tam krenite dva bloka na
levo.

Kličem vam vsem skupaj na
veselo svidenje v nedeljo dne 6.
junija 1937 na "Slovanovem"
pikniku. Zdravo!

S pevskim in rojaskim po-
zdravom za Slov. pev. dr. "Slo-
van".

Anthony Svet, tajnik.

**Naročite se na "Glas
Naroda", največji slo-
venski dnevnik v Z. D.**

Peter Zgaga

To je zgodba o poslušnem in
doslednem služabniku, ki ga
je najel siten go-podar.

Prvo jutro mu reče, naj mu
pripravi zajtrk.

Služabnik mu prinese čašo
kave, posodico mleka in kos
kruha.

— Če pravim zajtrk, —
vzroji go-podar, — hočem in-
meti kavo, presno maslo, dve
čajci, oranžo in kozarec mrzle
vode.

Služabnik je ubogal.
— Pripravi mi kopel, —
zapove drugo jutro go-podar.
Služabnik natoči banjo s to-
plo vodo ter položi na stol mi-
lo in brisačo.

— Če rečem, da mi kopel
pripravi, — divja go-podar, —
hočem imeti toplomer v vodi,
na stolu pa sveže perilo, britev,
cigarete in žveplenke.

Služabnik je napravil kot mu
je bilo naročeno.

Nekega jutra je pa go-podar
zbolel.

Ni bilo hudega, — samo maj-
hen prehlad — pa je navzlic te-
mu le služabniku, naj gre
po zdravnika.

Dasi je stanoval zdravnik
skoro preko ceste, se je slu-
žabnik vrnil šele po preteku
dveh ur.

— Kje si se klatil? — ga je
nahrnil go-podar.

— Zdravnika ni bilo doma,
pa sem naročil, naj takoj pride,
ko se vrne. V sosednji sobi ču-
kata bolniška strežnica in du-
hovnik. Pred vrati je ambu-
lanca. V bolnišnici sem najel
posteljo za vas in obvestil po-
grebnika. Tudi grobarju sem
naročil, naj izkoplje grob.

— Oče je imel lepo hčer in je
pazil na njo ko na punčico v
svojem očcu. Stara je bila
šestnajst let in se je razvila v
krasno mladenko.

Takrat je pa začel sosedov sin
lajzati za njo in ji pisariti pi-
sma, polna izrazov največje
ljubezni.

Oče je nekega dne pismo
prestregel, ga prečital in za-
čel divjati. Zvečer je presene-
til zaljubljenega fanta, ki je
zdeloval pod oknom njegove
hčere.

— Aha, — je rekel, — sedaj
se bova pa midva malo pogo-
vorila. Pismo sem prečital.
Vse vem. Jaz te bom naučil,
kaj se pravi moji hčeri meša-
ti glavo.

Fant je pa vdano odvrnil:
— Zelo vam bom hvaležen,
če me naučite. Jaz si prizade-
vam in prizadevam, pa ji ne
morem glave zmešati.

—

Rojaku je žena rodila troj-
čke. Novica je šla ko blisk po
naselbini. Prihajali so mu če-
stitat. Tisti, ki niso mogli oseb-
no priti, so mu pismeno česti-
tali.

Prijatelj mu je pisal: — Sli-
šal sem, da ste pri vas dobili
trojčke. Sreča se ti je torej ze-
lo prijazno nasmešila. Česti-
tam!

Rojak je odgovoril: — Da
trojčke smo dobili. Hvala lepa
za čestitke. Toda sreča se mi
ni nasmešila, pač pa zakroho-
tala.

—

— Če se bom tako počutil,
ko bom star devetdeset let, ka-
kor se počutim danes, bom po-
vsem zadovoljen, — je rekel
mož svoji ženi.

— Kaj? — ga je zavrnila. —
Že sedaj tako sitnariš, da te
včas ne morem prenašati. Kdo
te bo poslušal do devetdesete-
ga leta?

— Kaj? — se je začudil in
se nakremžil, — ali misliš tudi
ti do devetdesetega leta živeti?

KRATKA DNEVNA ZGODBA

BORIS RIHTERŠIČ:

ZGODBA O SRCU

Prosila si me, naj ti za te hude čase povem pravljico, ne resne zgodbe, ki se je v resnici zgodila v našem bednem življenju. Ali si se mar spomnila Daudetja in njegove zgodbe o človeku z zlatimi možgani? Vidiš, on je bil že pred mano. Če bo moja zgodba podobna njegovi, mi ne zameri. Ni človek zmerom sam kriv, da ima podobne misli kakor drugi.

Daudetjeva zgodba se začne z otrokovim rojstvom, moja pozneje. Ko je imel otrok šest let, dotlej je bil tak kakor vsi drugi, ker se pač še samera sebi ni zavedal, kakor se drugi ne. Potem pa je prišel dan, ko se je vse obrnilo.

Nekega dne — v vseh pravljičah govore tako — je otrok padel. Tako hudo je padel, da mu je raztrgalo prsi in da mu je srce pogledalo na dan. Potem so prišli zdravniki in ga hoteli rešiti. Srce so mu potisnili nazaj v votlino, kjer mora biti njegov dom, toda komaj so začeli rano šivati, že je jel otrok kričati, da ga duši in srce mu je nehale utripati. S skrečnimi prsti si je raztrgal napol zašito rano in šele ko je bilo srce spet zunaj, je mirno zadihal.

Zdravniki so zmajevali z glavami. Ne, to ne gre, otrok ne bo mogel živeti. Z odprtim srcem ki ga ugonobi najhujši dotik in mu ustavi tek. Hoteli so mu napraviti skrinjico iz zlata ali platine, da bi spravili srce vanjo, toda čim so napravili poizkus in so mu srce zaprli, je spet nehale utripati.

Tako je otrok dolgo ležal med življenjem in smrtjo. Potem pa se je pokazala čudna izprememba. Srce se mu utrdilo in mu ni več delalo težav, čeprav ga je imel na prsih namestu v njem in čeprav ga je le nekaj drobnih žil vezalo s telesom. Deček je živel, čeprav je bil slaboten.

Njegovo skrivnost so prikrivali in nihče ni smel zanjo vedeti. Deček je moral biti zmerom doma, pazili so nanj, da ni prišel med svet. (Ali ni bilo tako tudi pri človeku z zlatimi možgani?)

Rasel je. Rekli so, da je pameten, nekateri celo, da je preveč razumen. Da hoče vse vedeti, vse doznati. Tesno mu je bilo, hudo tesno, čedalje bolj ga je bolelo, ker so vsi tako zakrivali svet pred njim. Spoznal bi ga bil rad.

Nato je ušel od doma — v svet. O, kako čuden je bil! Kako mu je drhtelo srce, ko je prvič zabredel v vrvež! Burno mu je začelo razbijati in moral je pritisniti roko nanj, da drugi ljudje tega niso opazili. (Ne smeš pozabiti, da ga je samo obleka ločila od sveta.) Zablelo ga je, kakor bi mu bil kdo zares kamen pritisnil na srce.

A vendar je počasi premagal tudi ta drget, ta neznojni utrip. Če bi bil moral strmeti, je zaprl oči, čeprav si je potem moral očistiti, da na tak način ne bo nikoli spoznal sveta.

Takšno je bilo njegovo življenje. Kakor pri Daudetju, je tudi pri njem prišla potem ženska. Ona. Ko jo je prvič videl, mu je bilo tesno, ko jo je zagledal drugič, mu je začelo utripati srce, da ga je komaj še utegnil pritisniti z roko k prsi. Zavisnil je v duši od bolečine.

Potem jo je spoznal. "Dobra si," ji je rekel, "in rad bi te imel."

Ona se mu je nasmehnila in mu ni odgovorila. Morda so ji bile njegove besede všeč. Samo nasmehnila se mu je torej. Njen nasmeh bi bil lahko razumel, kakor bi ga bil hotel. Uganka mu je bila. Ni je reševal. Predal se je usodi, kakor se da temu lepo reči.

Potem je prišel dan, ko jo je prvič poljubil. Privila se je k njemu in tedaj je začutila njegovo srce. Razbijalo je kakor klavir.

"Kaj imaš tu?" mu je rekla presenečeno.

"Srce!"

Povedal ji je zgodbo svoje nesreče, razkril ji je svojo skrivnost.

Začuden ga je poslušala. Samo ustnice so se ji skrivile in potem je rekla:

"Takšen si ..."

Nasmehnila se je še bolj čudno kakor drugače. Še bolj skrivnostno.

Drhtel je. Bal se je. "Preklet sem," je dejal sam pri sebi. "Mislim, da sem drugič enak, a zdaj vidim, da sem pohabljenec, ki mu ni mesta na tem svetu."

"Ali me boš odgnala?" jo je hripavo vprašal.

Ni odgovorila. Morda se ji je smilil. Morda ... Kdo pozna ženske? Še same se ne poznajo.

Potem je prišla pomlad. S trnom v sru je stopil vanjo. O, to je bil njegov največji užitek! Da je časih, ko je bil sam, vzel oster trn in si ga začel počasi zabadati v srce, da mu je vztrepetovalo v strašni boli kakor ranjena ptica. Ko je bila bolečina najhujša, ko je srce že ni moglo več prenehati, je trn počasi izdrl in omahnil ubit, s potnim čelom na posteljo.

Takrat za pomlad je obdržal trn v sru.

Kako sem že rekel! Da je šel z njo v pomlad. Med cvetje je hotel priti, med rože, kakor pravijo pesniki.

Šla sta med ljudmi, toda cvetja se ni bilo, rož še ne. Kalno je bilo nebo in do gležnjev se je vdralo blato. A on je le upal. Morda se prideta do cvetja, saj mu je srce pravilo, da že mora nekje biti.

"Ne, ne pojdem več naprej," mu je tedaj ona iznenada rekla. "Ne pojdem. Pregrada je pot. Skoda je mojih čevljev. Glej, srebrni so bili, zdaj je pa samo blato na njih. Gro, črno blato, in kje bom dobila roko, ki jih bo očistila?"

"Moja roka," ji je šepnil.

"Tvoja? Ne, ne ..."

Ustavila se je.

"Tvoja roka ne."

Kakor okamenel je obstal tudi on.

"Nočem!"

Samo pogledala ga je. Tedaj je spet vztrepetal. Njen pogled. Kaj je bilo v njem? Smrt? Pekel?

Udarilo mu je srce kakor še nikoli. Plašno je segel proti prsi, pritisnil hlastno roko nanje, kakor bi bil zagledal smrt. Pozabil je na trn, ki si ga je bil prej čisto na rahlo zabadel v srce. Zdal se mu je zadržal do dna. Omahnil je na tla.

Ljudje so se začeli zbirati okoli njega. Strmeli so vanj. Rečla kri je že barvala njegove prsi. Tedaj se je ona zavedela. Zdrnila se je, potem pa se je hlastno obrnila in se prerila skozi množico.

Le njene lase je še videl v pomladnem vetru. Potem ni česar več.

Preden so prišli reševalci, je vstal in se opotekel za njo. Množica se je plašno razgubila. Šel je navkreber, za njo, toda videl je, da je ne more več dohiteti. Predalec je bila že od njega.

Tedaj se je ves obupan obrnil.

(Nadaljevanje na 4. strani.)

Iz Jugoslavije.

Tragedija mladega javnega delavca.

V dijaški čitalnici Matice Srbske v Novem Sadu si je vzel življenje 24-letni inž. agronom Nemanja Novaković, doma iz Sremske Mitrovice. Inž. Novaković je bil urednik lista "Naš život" in vodja demokratske mladine. Zaslužno se je udeleževal v mladinskem kulturnem in gospodarskem pokretu "Vojvodina". Inž. Novaković je pustil na mizi čitalnice pismo, v katerem pravi, da ga je življenje tako hudo razočaralo, da noče več živeti. Pokojni inž. Novaković je bil v Novem Sadu zelo priljubljen.

Zagrebaški študenti izročeni sodišču.

Zagrebaška policija je 22. aprila izročila okrožnemu sodišču 10 vsenčlanišnikov, ki so bili aretirani v zvezi z ubojem jurista Ljubčića dne 14. aprila v zagrebskem dijaškem domu. Preiskava proti njim je trajala ravno teden dni. Nekaj jih je bilo aretiranih takoj po izvršenem dejanju, za ostalimi pa je bila razpisana tirailica. Nekateri od teh so se nato mogli izslediti. V preiskavi je bilo zaslišanih mnogo ljudi, po večini študentov, ki so bili priče žalostnemu dogodku. Jurist Franjo Nevistić je priznal, da je z nožem zamahnil po Ljubčiću. Obširno je razložil policijskemu preiskovalnemu uradniku, kako je z ostalimi tovariši zajel Ljubčića na dvorišču in kako ga je nato sunil z nožem. Drugi aretirani študentje njegovih izpovedi niso spreminjali. Sodišču so bili izročeni naslednji študenti: jurist Franjo Nevistić iz Šuñice v ličevskemu bližnjem kraju, Paratić iz Sumartina na Braču, veterinar Slavko Kastelan iz Privlake blizu Beograda na moru, filozof Mirko Matijević iz Mokrega pri Mostarju, jurist Dragutin Prelčec iz Orehovca pri Krapini, tehnik Milivoj Sanžunić iz Sarajeva, jurist I. Jelić iz Donjega Doleva v splitskem srezu, jurist Ivan Dvigan iz Dolnjega Vakufa in filozof Josip Pajtlar iz Cernika pri Novi Gradiski. Slednji je bil izročen sodišču le zaradi tega, ker je skril in pozneje odvrnil Nevistićev nož, ki so ga nato našli na Tuškanecu. Razprava proti aretiranim študentom se bo vršila brzkone konce maja.

Zakaj ne bi se naročili na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

L. Ganghofer:

Grad Hubertus

:: Roman ::

136

Grof Egge jo je nestrpno stresel za ramena. "Kaj molčiš? Tolažbe potrebujem. Reci mi, košutica, da sem ti več ko on! Čuti hočem! Govori!" Hripav glas. "Govori, ali pa bom moral verjeti, da bi se zaradi njega utegnili postaviti proti svojemu očetu! Ali pa mar hočeš zagovarjati, kar je storil! Da bi bila zmožna slediti njegovemu zgledu in mi obrniti hrbet kakor on? In zakleti mene še v hujšo osamelost! — Košutica!" Težko je dihal. "Ali ne čuješ? Ali pa me moram prositi za besedo? Tvoj oče?"

Kiti je vstala. Trudni srčni boj ji je spuščen obraz. Čutila je, da gre v tem trenutku zanjo še za nekaj drugega, in ne samo, da pokaže svojemu očetu otroško ljubezen, ki jo terja od nje. Spraševal je, kakor bi ji bil nezavedno pogledal v dušo in uganil, kar je bilo v njej oživelu in zahtevalo svojo pravico. Če noče biti sama sebi nezvesta, če se noče izneveriti bratu in če si noče zapirati pota, po katerem je njeno kopnenje hitelo svoji sreči nasproti, ne sme lagati. Odkrito mora govoriti in začeti neizogibni boj z očetom že to uro.

Bleda, toda odločena se je zravnila. Ali ko je dvignila oči in videla te od gorja razorane peteze, te od prečute noči vnete veke in ta bojazni polni pogled, ki je hlepel po eni sami besedi njene ljubezni — je nsmiljenje zadušilo v njej vsako drugo čustvo. Stegnila je roke in se krčevito ihtela vrgla očetu na prsi ter se ga oklenila za vrat.

Grof Egge se je raznežil. Skoro nasmehnil se je, ko je objemal Kiti in jo božal po laseh. "Hvala ti, košutica! Še si moja in povrniti ti nočem! Mogoče sem zanemaril nekoliko tudi tebe. Popraviti hočem in ti biti odslej pravi oče. Ne pustim te več od sebe. Kako bo to lepo! Pozimi boš potovala z menoj, na pomlad dam za naju oba postaviti v svojem najboljšem revirju novo kočjo, s prijazno sobico zate in z vso udobnostjo, ki jo boš želela. In v kočji bodo kuhali zate posebej. In streljati se boš naučila in boš lovec, ki se mu bom še jaz odkrival. Vse la boš, kajne? In boš vedra in srečna! In se mejala, vedno smejala! Da bom lažje prebolel ubogega, dragega fanta, ki leži zdaj zgoraj in se ne bo več nasmejal svojemu očetu." Dve solzi sta se mu potočili v brke in tesneje je ovil roko okoli hčere.

Tedaj je začutil, kako se vsa trese. "Košutica, kaj ti je?" Prijel jo je z brado in ji dvignil obraz. Iz teh brezupnih oči mu je govorilo vse drugo, samo ne veselje, ki si ga je bil obeta od svojih nežnih obljubovanj. Obrvi so se mu namršile, nemirno mu je zadrževalo v gubah, ki so obdajale njegove oči. "Kaj misliš? Ali nisi čula, kaj sem rekel? Ali nisi nič vesela, ko tako skrbim zate?"

"Vesela sem, papa!" je odvrnila mrtvo. — "Vse bom storila, kar boš želel."

"Tako?" Trda in suha je bila njegova beseda. "Menda si utrujena? Sedi!" S krepko roko je grof Egge zasukal naslonjač. Molče je nekaj časa stal pred Kiti in gledal z rastočim nezaupanjem vanjo. Razdraženo je gibal s prsti se obrnil in šel parkrat po sobi gori in dol. Nenadoma je snel neke od najlepših gamzjih regljev s stene in jih, objemajoč z roko Kitina ramena, podžal njej pred oči. "Poglej, košutica! Tega kozla sem pogodil na stiri sto korakov, da je takoj padel. Bil je moj najboljši strel. In ruglji so lepi, ali ne?"

Trudni odgovor mu ni bil všeč. Obesil je roglje spet na njih prostor in v kipečem nemiru začel hoditi spet po sobi. Potem je nenadoma zgrabil za stolovo naslonilo in ježno bruhnil iz sebe: "Ne kaži mi takšnega obraza! Pozna se ti, da misliš bolj nanj, ko name in na revčka tu gori! Toda rekla si mi vendar, da je našel svojo srečo. Tudi brez mene. Dobro torej! Tolaži se s tem, da je srečen. Dosegel je, kar je dosegel hotel."

Kakor v krčen so trepetala Kitina ramena in roke; z ustnic ji pa ni prišla nobena beseda.

Sopihajoč si je pritisnil grof Egge pesti na prsi. Stopil je k oknu in potegnil z roko po žepu, kakor bi bila rosna. Nekaj časa je stal pred posteljo in poravnava oledelo, nato je srdito pograbil čevljev, ki je stal v lepi vrsti med drugimi, pregledal nakov, spihljal prah z usnja in poduhal obuvale. "Seveda! Namazan ni bil že Bog, ve kako dolgo! Sodruga! In jaz plačujem. Zabrnil je čevljev v kot in se vrgel na postelje. Čez nekaj tihih minut je spet vstal. "Govoriti ne znaš. In ta nemi truce ni draži kri. Pusti me rajši samega in pojdi k Klessbergovi!"

Molče se je Kiti dvignila.

DALJE PRIDE

ZNAMENITI ROMANI KARLA MAYA

Kdo bi ne hotel spoznati "Vinetova", idealnega Indijanca, ki mu je postavil May s svojim romanom najlepši spomenik?

Kdo bi ne hotel biti z Mayem v "Padišahovi senci" pri "Oboževalcih Ognja", "Ob Vardarju"; kdo bi ne hotel čitati o plemenitem konju "Rihju in njegovi poslednji poti"?

TO SO ZANIMIVI IN DO SKRAJNOSTI NAPETI ROMANI!

IZ BAGDADE V STAMBUL

4 knjige, s slikami, 627 strani

Vsebine: Smrt Mohamed Emina; Karavana smrti; Na begu v Gorop; Družba En Nač.
Cena1.50

KRIZEM PO JUTROVEM

4 knjige, 508 strani, s slikami

Vsebine: Jesero smrti; Moj roman ob Nilu; hako sem v Mekko romal; Pri Šamarih; Med Jezidi.
Cena1.50

PO DIVJEM KURDISTANU

4 knjige, 594 strani, s slikami

Vsebine: Amadija Beg iz Ječe; Krona sveta; Med dvema ognjenoma.
Cena1.50

PO DEŽELI ŠKIPETARJEV

4 knjige, s slikami, 577 strani

Vsebine: Brata Aladžija; Koča v soteski; Miridit; Ob Vardarju.
Cena1.50

SATAN IN ISKARIOT

12 knjig, s slikami, 1704 strani

Vsebine: Izseljenci; Yuma Setar; Na sledu; Nevarnosti nasproti; Abnaden; V treh delih sveta.

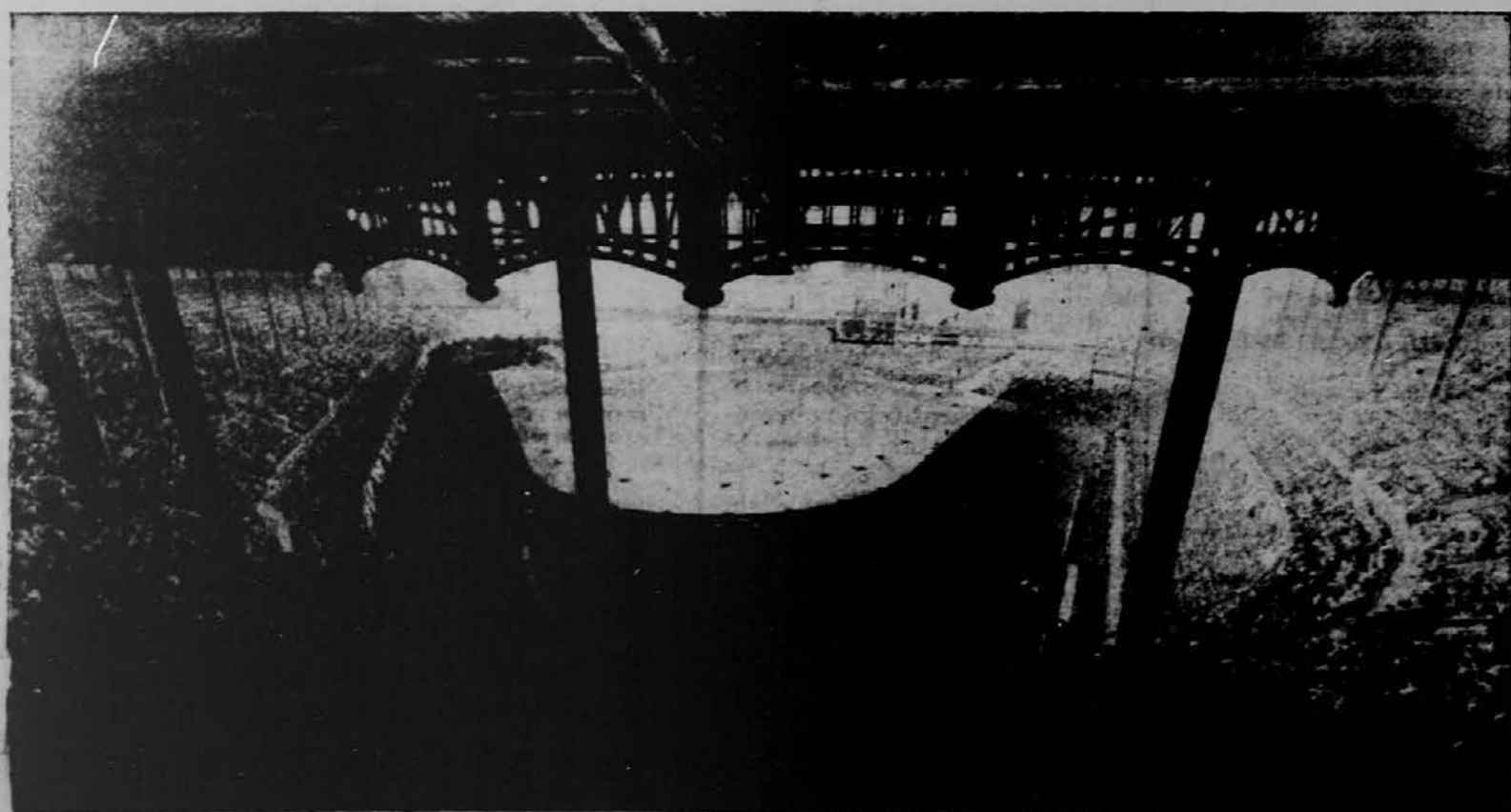
Naročite jih lahko pri:

KNJIGARNI "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

OTVORITEV BASE-BALL SEZONE V NEW YORKU

Slika nam predstavlja prizor v velikem Yankee Stadium v New Yorku, kjer se je vpričo 45,850 gledalcev pričela sezona.

Uboga mala Veša

ROMAN IZ ŽIVLJENJA ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

1. POGLAVJE.

"Zakaj me pogleduješ tako očitajoče, Ludvik? Ker sem povedala, kako mislim? V resnici ne morem občutiti nikakega veselja nad nepričakovanim prirastkom v naši družini; in to odkrito povem. Bo mnogo nerodnosti in preglavice."

"Se več preglavice, kot jih je pri nas že sedaj?" vpraša stasiti mož z lahkim nasmehom, "saj vendar smem povedati, da to ni več mogoče —"

Gospa Ottilija presliči to pripombo.

"Predvsem, Ludvik, kako pa boš Fridi in Hani predstavljal nikdar omenjene sestrice? Saj nismo nikdar o njej govorili. O otroku tvoje sestre iz njenega pustolovskega zakona s cirkusovim umetnikom! In če pride na dan, ko bodo ljudje o tem izvedeli, bo škodovalo našemu družabnemu utališču."

"Saj nikdo ne ve, in če tega ne obesiš na veliki zvon, bo težko kdo izvedel. Sicer pa to ni nobena sramota! Prav žal mi je, da zadnja leta sploh nisem bil s Šarloto in nikaki zvezi."

"Saj je bila tega sama kriva! Saj ni hotela drugače!"

"Ker je čutila tvojo nenaklonjenost. Zato se je nam odtegnila, tako da slednjič o njej nismo ničesar več slišali. In da je nisem nikoli obiskal in se za njo nisem brigal, me je sedaj zelo sram, ker sem svojo sestro rad imel. Ko bi vedel, da ji je zadnje čase šlo tako slabo —"

"Pa tudi ne bi mogel nič premeniti —"

"Ne, toda pomagal bi ji prenašati njeno težko usodo. Koliko bridkosti prizadenemo pogosto ljudem, ki so nam dragi, ne iz zlobnosti, pač pa iz brezbriznosti, iz srčne lenobe. In bi ji mogel z nekaterimi vrsticami prinesti marsikatero veselje."

S slabo prikrito nevoljo opazuje lepa, temnolasa žena moža, ki žalostno premišljuje in gleda pred se.

"Kar sem na svoji sestrini zamislil, hočem saj popraviti na njenem oroku," govori mož dalje, "in zato te prosim, Ottilija, bodi dobra za malo Šarloto. Bodi ji mati, katero enajstletno dekle tako zelo pogreša in jo vendar tako potrebuje."

Gospa Ottilija vzdihne.

"Da, da! Ali pa si tudi pomisli, kaj vse velja, Ludvik? Že sedaj se vedno pritožuješ nad velikimi izdatki in eno osebo v gospodinjstvu je lahko opaziti."

"Kjer je toliko poslov — kuharica, sobarica, perica, likarica, sušilnica — se bo že še stlačil enajstletni otrok! In obleke za dekletce tudi ni treba delati najdražji šivilji."

"Kako si občutljiv in takoj užaljen, Ludvik, ko gre za tujega otroka! No, to bo še prijetno!"

"Ne, če se boš hotela nekoliko ravnati po mojih željah, Ottilija, in te želje so popolnoma skromne: da daš otroku, ki je brez starišev, nekoliko ljubezni in —"

"Da, da," odgovori žena nestrpno, "ko bi le ene stvari ne bilo — otrok jahale v cirkusu! In očetova kri je mogoča! Kdo ve, kako poredna je Deša. Malo časa mi moras dovoliti, da se s to zadevo sprijaznim."

"Da ti je že to tako težko, Ottilija," pravi Ludvik.

"V moji družini na kaj takega ne bi bilo mogoče misliti in moja mati bi ti, kar zdaj jaz prevzemam na sebe, kratko odklonila," odvrne Ottilija z užaljenim ponosom.

Na možev obraz stopi temna rdečica nevolje. Le s težavo zadusi trpko pripombo, ki mu leži na ustnicah. Ni hotel, da bi prišlo do prepira, kar pa je gospa najbrže želela, poznal jo je predobro.

"Dolžnost do človeka, je to kaj takega? Sicer pa mi bo sestra to plačala s svojim pohištvo in nakitom. Ako računam, kot trgovce, ne bomo prikrasani. Dobra kupčija je na naši strani — pohištvo samo je vredno malega premoženja! Toda to pri meni ne pride v poštev. Ne prisili me, Ottilija, da bi zapovedal, kjer sem do sedaj samo prosil. In kar je za tvojo mater prav, je pravilno in pošteno za otroka moje edine sestre," pravi odločno.

Ottilija vzroji.

"O, torej hočeš očitati dvesto mark, ki jih milostljivo dajaš vsak mesec moji materi? Kako se mora reva omejevali! V teh slučajih je vendarle velika razlika," odvrne žena ošabno.

Ludvik obdrži svoj mir. Z lahkim nasmehom pripomni: "Seveda, Ottilija! Kajti na eni strani gre za nepreskrbljenega enajstletnega otroka, na drugi strani pa za zelo še močno ženo pri osmimpetdesetih letih, v kateri starosti morajo mnoge žene še pošteno delati."

"Ali misliš, da naj moja mati dela?" pravi Ottilija glasno, "ko je bila od svoje mladosti v vsem tako razvajena? Papa jo je nosil na rokahl! Bil je najbolj viteški mož, ki sem ga še kdaj videla! Ali naj gre stapat preproge in pomivat tla?"

"Ne, tega ne mislim, da bi stopala preproge, in pomivala tla," odvrne Ludvik mirno. "Zato ji vendar vsak mesec plačujem in za to, kar ji še iz mojega gospodinjstva prihaja v hišo, mi ni mar, četudi stanuje pri njej še tudi petindvajset let star sin, ki bi mogel na to misliti, da bi se prijel kakega poštenega poklica, mesto da bi kar tako brez dela živel, kar se ne spodobi za zdravega človeka. Ničesar mu nočem očitati, toda njegova dolžnost je, da se pobriga za kako službo! — Prosim, Ottilija, nikar po nepotrebnem ne zagovarjaj postopavanje svojega brata," in odločno zamahne z roko, da svoji ženi odreže besedo, "popolnoma nič nisem razpoložen za kako prerokanje in preprič. Samo boli me, da tako zapiraš svoja ušesa mojim željam — jaz nikdar nisem bil proti tvojim. Hvaležen bi ti bil, ko bi mi pokazala le malo svoje dobre volje. Tako pa mora iti tudi brez tvoje dobre volje! Upam, da ne bom imel nikakega povoda, da bi bil s tvojim obnašanjem proti mali Deši nezadovoljen," pravi s povdarkom.

"Kaka neumnost! Res, kar ginljivo je!" pravi Ottilija zaničljivo, "samo ne razumem, da se cirkusov jahalec ne briga za svojega otroka, čegar dolžnost bi vendar bila —"

"Kdo ve, če še živi? Ali naj objavim pozive? — To pustolovsko moštvo svoje sestre hočem pozabiti —"

[Dalje prihodnjik]

Iz Slovenije.

NA RAZVALINAH VASI POD MALOVRHOM

Stari ljudje vedo povedati o sedaj razdejanem naselju Podkraj, kako so vsi snavalci pred več desetletji udobno živeli. Verjetno je to, kajti vsi ti posestniki so poleg rodovitnega polja in zlahtnega sadja, ki jim je donosalo lepe dohodke, imeli še zaslužek pri rudniku. Toda podzemeljske sile so razmeroma premožno kmečko vas po odkopih spodaj v rovih uropostile. Prej lepo obdelana ravna polja so razdrta in razsekana. Marsikateri je moral že pred 60 leti zapustiti svoje drago domovje. Nekateri so se preselili v višje lege okrog Colniš, drugi pa nižje v bližino Toplice. Med drugimi se je tisto dobo preselil tudi gostilničar Prosenec, ki je potem v sedanji Ržišnikovi hiši na Repniku nadaljeval gostilniško obrt. Ravno na dan Treh kraljev leta 1897 se je zaradi novo izkopenega rova porušila hiša rudarjeve vdove Mehovarjeve. Tudi ta je dobila od rudnika odškodnino, obenem ji je še bilo dovoljeno nadaljnje bivanje na tistem kraju, vendar jo je doletela ista usoda, kakor sedanje žrtve, ki so se naposled vendarle morale umakniti.

Poleg Brvarja in Drganove, ki sta šla začasno stanovat v bližino svojih razrušenih domov, se bo prihodnji teden preselili v svojo novo kupčeno hišo tudi upokojeni rudar Rudolf Suša. Njegovi najbližji sosede Gračarjevi in Urankarjevi se tudi že pripravljajo, da izpraznijo podrtje. Drganova lesena hiša ima letnico 1782. Čeprav se je pomaknila kakšnih 30 m nizdol, je lesarje vendar še kompaktno in trdno drži skupaj samo da je pod obrnjen v zrak. Hišo je kupil stari Drganov oče. Po smrti Martina Drganova sta bili lastnici Terezija in Mica, ki pa je letos umrla. Tudi druge hiše so bile že starejše, razen prizidka k Suševi hiši in razen Urankarjeve, ki je bila postavljena l. 1902. Grčarjeva hiša ima razpoke in se bo družina samo z izselitvijo rešila večne

ga strahu. Grčar je že 37 let lastnik hiše, pri rudniku pa je služil 42 let kot gozlni čuvaj.

Vsi prizadeti pripovedujejo, kako so bili že pred leti opozorjeni od rudniških višjih gospodov na nevarnost sesedanja zemlje in na plazovje. Sušo, ki je nameraval hišo ometati, so opozorili, da je škoda vsakega dinarja, ker da itak ne bo dolgo porabna za prebivanje. Po teh trditvah sklepajo, da so rudniški večniki vnaprej vedeli za sedanjo katastrofo. Kakor smo že beležili so opazili prve znake premikanja zemeljske plasti leta 1917. Bilo je na dan sv. Antona, dne 17. januarja, ko je bruhnila izpod Malovrha rjava voda, ki je tekla ob Drganovem jarku nizdol proti Mediji. Čulo se je tudi votlo podzemsko grmenje. Kar preko noči pa vode ni bilo več in so bili takrat vsi prepričani, da se je zbila v jamski rov Vilhelmino. Ksreči se to ni zgodilo. Zdaj se znova razliva rjava voda čez plazovje, brčaz iz istega vira kakor pred dvajsetimi leti. Rudarji imajo z vodo veliko opravka, da jo speljujejo po žlebih čez plazovje. Za varnost je za enkrat dobro preskrbljeno, če le ne poseže vmes skrivna sila zagonetnega Malovrha.

Mnogo razpravljajo ljudje o tem, da je usahnil starodavni čudežni studenec v bližini Drganove domačije. Prebivalstvo je nad sto let dobivalo iz borovno studenčnice, zdaj pa je brez dobre pitne in kuhinjske vode. Ko sta pred več desetletji tu službovala rudniška ravnatelj Langer in Draž, sta redno prihajala s svojci do studenca, kjer so se "otočali". Tudi rudarji so spetoma na delo vedno tu natočili izborne hladilne prirodne pijače. Studenec je izviral ob veliki košati smreki, ki pa se je z Drganovim orohom vred oddaljila več ko 30 m od tam, kjer je bila zrasla. Zdaj se oreh in smreka v skupni zvestobi držita nagnjena še vedno v tisto smer, kjer sta prej ljudem delila dobrobro in gostoljubje.

Naposled še nekaj tragičnih slučajev iz trenutkov, ko se je pričelo plazovje premikati. Brvar je prejšnji torek zjutraj ob

2 IZLETA V SLOVENIJO

(preko Cherbourg)

BERENGARIA 19. JUNIJA

POD VODSTVOM
Mr. B. M. PERICHA, gl. tajnika
SRBSKEGA NARODNEGA SAVEZA

AQUITANIA 30. JUNIJA

POD OSERBIM VODSTVOM
Mr. JOHNA D. BUTKOVICHA,
glavnega predsednika
HRVATSKE ZAJEDNICE in HRVATSKEGA RADIŠE

Pozivamo vse člane in nečlane po Združenih državah in Kanadi, da se nam pridružijo. Člani, njihove žene in nedolžni otroci, ki se bodo udeležili teh izletov, bodo potovali po posebno znižani ceni.

Zajamčite si prostore zgodaj.

Vprašajte pri:

LEO ZAKRAJŠEK

General Travel Service

302 E. 72nd St., New York City

CUNARD WHITE STAR

2. vstal in naenkrat opazil, da se kozolec nagiba. Čul je obenem pokanje v hiši in lomljenje drevesnih korenin. Poklical je ženo, nakar je hitel iskati ljudi, da pridejo na pomoč. Žena je šla v hlev in odpela živino od jasl. Ko pa je hotela vrata spet odpreti, se je trudila zaman. Medtem se je namreč bil hlev že toliko premaknil in sesedel, da so bila vrata v zemlji. Tako je žena ostala v hlevu zaprta in je preživela bridke trenutke v strahu, da se vse zruši na njo. Rešili so jo ko so prišli ljudje na pomoč, vso prestrašeno in objokano. Tudi Drganova ni mogla več odpreti hišnih vrat in je bila prav tako njetnica v lastni hišici, dokler ji niso prišli reševalci na pomoč.

Kakor se govori bo Trboveljska premožgokopna družba po svoji uvidevnosti odkodovala vse prizadete, še posebno Višnikarja, kateremu je plazovje napravilo na rodovitnih njivah veliko škodo. Tako bo družba pokazala, da ima poleg izkoriščanja naravnega bogastva dovolj smisla za pomoč tistim, ki jim je tako izkoriščanje prizadelo nesrečo.

ZGODBA O SRCU

Naceljevanje s 3. stopni.

nil in šel nazaj po svoji krvavi sledi. Šel je mimo ljudi, po blatnih ulicah, in novo sredi je napravil za seboj.

Prišel je domov, bolj mrtev kakor živ.

Vrgel se je na posteljo. Poskusil si je izdreti trn, ki mu je še zmerom tičal do svojega konca v sreu, vse roke si je okrvavil, pa ga ni mogel prijeti. Še globlje se mu je zadir.

Dobro je vedel, da ga nikoli ne bo mogel izdreti. Z njim bo hodil po svetu do konca dni. Potem so mu rekli blodne misli:

"Vidiš, čemu imaš sree? Na tisoče ljudi je, ki so brez njega, in tudi ona je, drugače ne bi bila mogla takrat tako pobeigniti od tebe. Če ga še ti ne bi imel, te nikoli več ne bi bolel trn, nikoli več ti ne bi razbijalo v prsih, nikoli več ne bi ljudje kazali za teboj."

Vzel je nož, oster kakor britev. Prerezal je žile, ki so držale njegovo sree k telesu. Bil je človek brez sree.

Toda, ker je bil človek, ki mu je dajalo življenje sree, in ne kaj drugega, ni mogel živeti brez njega. Umrl je.

Ali se je res moralo končati s smrtjo? Moralo se je, in upam da se zaradi tega ne boš jokala. Ni vredno!

NEKAJ SPLOŠNIH POJASNIL GLEDE POTOVANJA V STARI KRAJ

Iz pisma, ki jih dobimo od rojakov, opazimo, da so še precej v nejasnosti glede potovanja. Večina onih, ki se hočejo pridružiti temu ali onemu izletu, misli, da se morajo z isto grupo tudi vrniti. To ni pravilno. Izlete se pripravi samo za tja in sicer zato, da imajo rojaki priliko potovati skupno tja in imajo s tem več zabave. Za nazaj si pa vsak sam uredi, kdaj je zanj najbolj pripravno. Vsaka karta velja za dve leti, pa še več, če je potrebno. Torej ima vsak izletnik čeli dve leti časa za ostati v domovini. Dalje ni potrebno, da bi se vrnili z istim parnikom, ampak si sam izbere parnik, s katerim se hoče vrniti. Če je pa slučajno razlika v ceni, pa seveda dobi povrnjeno ali, obratno, doplača, če izbere parnik, na katerem stane vožnja več. Zadrževanje samo, da izbere parnik od iste parobrodne družbe kot je bil parnik, s katerim je potoval tja.

Ameriški državljani dobe potne liste za dve leti, nedržavljanji pa dobe potni list samo za eno leto, torej se morajo v tem času vrniti. Nedržavljanji morajo pa obenem imeti tudi povratno dovoljenje, ki se izda tudi samo za eno leto. Pa tudi ti potniki imajo priliko, da si svoje potne liste podaljšajo in ravnatoke povratno dovoljenje, če imajo za to zadostne vzroke.

Vsi oni, ki so namenjeni letos potovati v stari kraj, naj si takoj zamenjajo prostore, da ne bo prepozno. Za mesec junij in julij so že skoro vsi prostori oddani.

Na parnikih, ki so debelo tiskani, se vrše izleti v domovino pod vodstvom izkušenega spremljevalca.

KRETANJE PARNIKOV - SHIP NEWS

12. maja:	Aquitania v Cherbourg	27. junija:	Queen Mary v Cherbourg
13. maja:	He de France v Havre	28. junija:	Rex v Genoa
14. maja:	Europa v Bremen	29. junija:	Bremen v Bremen
15. maja:	Conte di Savoia v Genoa	30. junija:	Lafayette v Havre
16. maja:	Normandie v Havre	1. julija:	NORMANDIE v HAVRE
17. maja:	Manhattan v Havre	2. julija:	AQUITANIA v CHERBOURG
18. maja:	Berengaria v Cherbourg	3. julija:	Conte di Savoia v Genoa
19. maja:	Bremen v Bremen	4. julija:	Berengaria v Cherbourg
20. maja:	Roma v Genoa	5. julija:	Champlain v Havre
21. maja:	Lafayette v Havre	6. julija:	Europa v Bremen
22. maja:	Queen Mary v Cherbourg	7. julija:	Queen Mary v Cherbourg
23. maja:	Paris v Havre	8. julija:	He de France v Havre
24. maja:	Queen Mary v Cherbourg	9. julija:	Vulcania v Trst
25. maja:	Paris v Havre	10. julija:	Normandie v Havre
26. maja:	Paris v Havre	11. julija:	Aquitania v Cherbourg
27. maja:	Paris v Havre	12. julija:	Manhattan v Havre
28. maja:	Paris v Havre	13. julija:	Normandie v Havre
29. maja:	Rex v Genoa	14. julija:	Washington v Havre
30. maja:	Rex v Genoa	15. julija:	Queen Mary v Cherbourg
1. junija:	Europa v Bremen	16. julija:	He de France v Havre
2. junija:	NORMANDIE v HAVRE	17. julija:	Conte di Savoia v Genoa
3. junija:	Aquitania v Cherbourg		
4. junija:	Washington v Havre		
5. junija:	Queen Mary v Cherbourg		
6. junija:	Vulcania v Trst		
7. junija:	Queen Mary v Cherbourg		
8. junija:	He de France v Havre		
9. junija:	Conte di Savoia v Genoa		
10. junija:	Bremen v Bremen		
11. junija:	Champlain v Havre		
12. junija:	Conte di Savoia v Genoa		
13. junija:	Manhattan v Havre		
14. junija:	Aquitania v Cherbourg		
15. junija:	Normandie v Havre		
16. junija:	Europa v Bremen		
17. junija:	He de France v Havre		
18. junija:	BERENGARIA v CHERBOURG		
19. junija:	Saturnia v Trst		

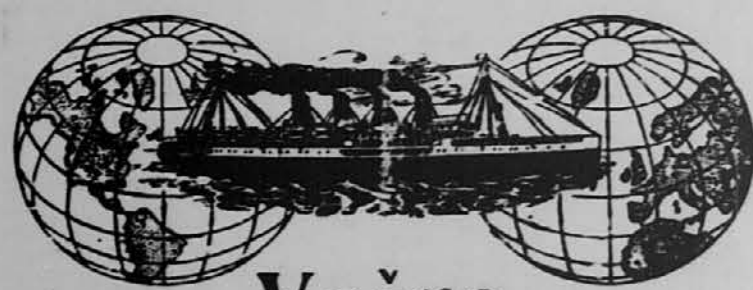
Za vsa pojasnila glede potnih listov, cen in drugih podrobnosti se obrnite na

POTNIŠKI ODELEK

"GLAS NARODA"

216 W. 18th St., New York

Posebno naj hite oni, ki nameravajo potovati meseca junija ali julija, kajti za ta dva meseca so na vseh parnikih skoro že vse kabine oddane.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti hoga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvareh. Vredno malo dolgotrajno skuhanje vam zmoremo dati najboljše pojasnila in tudi vse potrebne preskrbite, da je potovanje udobno in hitro. Vato so skupno obrnite na nas za vam pojasnila.

Mi preskrbimo vse, bodisi prošnje za povratno dovoljenje, potni liste, vize in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjšo stroško.

Nedržavljanji naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predno se dabi iz Washingtona povratno dovoljenje, RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Plašite (torej takoj) za brezplačno navodila in zagotavljanje vam, da boste počeli in udobno potovali.

SLOVENE PUBLISHING COMPANY (Travel Bureau)

216 West 18th Street

New York, N. Y.